

דף לו.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קנה סעיף יב

יב י. הקטנה ממאנת עד שתביא ב' שערות אחר י"ב שנה א, או עד שתלד. וי"א דמשעת הריון היא כגדולה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן סז סעיף ה

ה ה. מוכת עין אפי' שלא הכיר בה כתובתה מנה, ואפי' שכנסה על דעת שהיא בתולה.

ה ו. בעולה שכנסה על דעת בתולה ב אפי' מנה אין לה.

עין משפט ד.

אה"ע סימן סז סעיף ו

ו ז. בתולה בוגרת, א או סומא וכן איילונית שהכיר בה, כתובתם מאתיים.

א. מברייטא נדה מ"ו ע"א, ואפי' נולדו בה סימני איילונית היא קטנה, חוץ מאם היא בת כ' שנים דסימני איילונית מגלים למפרע דמבת י"ב שנים היא גדולה. ובת י"ט שנים ול' יום חשובה כבת כ', דל' יום בשנה חשובה כשנה. כ"כ הטור מברייטא, וה"ה בשם המפרשים, וי"א דאינה בת כ' עד שיחסר לה ל' יום בהשלמת הכ' שנים, כ"כ הרמב"ם בפירושו שם בברייטא.

ב. בד"מ והגהות אלפסי כתבו, וכ"ש דאין לה תוספת ואפי' נמצאת שהייתה בעולה באונס הפסידה גם תוספת, כ"כ המהרי"ט והטעם הוא מכיון שהיא בעולה אין כאן חיבת ביאה וע"ד כן לא כתב לה, ועיין בח"מ ס"ק ה' ובח"מ בסי' ס"ח ס"ק י"ג.

ג. כתובות ל"ו ע"ב וברייטא שם דיש להם טענת בתולים, ואם לא הכיר בה יש לה רק תוספת, כמבואר בסי' קט"ז כ"כ בח"מ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

דף לו:

עין משפט א.

אה"ע סימן ו סעיף טז

טז יט. יצא לה שם מזנה^ד בעיר ואפי' הוציאה בעלה משום שעברה על דת יהודית ומת קודם שנתן גט, מותרת לכהן.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעז סעיף ד

ד ד. היתה אסורה לו, אפילו איסור דרבנן, אינו רשאי לישא אותה^ה.
הגה: ה. יצא עליה שם רע, כגון שבאו שנים והעידו עליה שתבעתו לזנות אין לה קנס. אבל משום קול בעלמא שיצא עליה לא הפסידה הקנס.
הגה: ו. בא עליה באונס ואח"כ פתה אותה נקרא מאנס, אע"פ שאח"כ נתרצית לו^י.

עין משפט ג.

ח"מ סימן לא סעיף ד

ד ה. מי שהביא עדים^ז והוכחשו ואח"כ הביא עוד עדים והוכחשו גם הם אפי' עד מאה כתות, ולבסוף הביא עדים אחרים ונמצאת עדותן מכוונת האחרונים נאמנים. ואם באו עדים והעידו שמהם ביקש לזייף שטר זה אפי' נתקיימה עדותם של החתומים בשטר, לא גובים באותו

ד. מגיטין פ"ט. וצ"ל דכאן היינו ע"י ב' עדים, אבל בסי' ד' מדובר ברינון גדול דיותר קשה משם מזנה, ובזה נאסרת לכהן דבר תורה. כ"כ הח"מ ס"ק י"ד.

ה. אם איסורה מדאורייתא נלמד מהפסוק ולו תהיה לאשה, אשה הראויה לו. ואם איסורה מדרבנן אע"פ שמן התורה ראויה לו, מ"מ מהכתוב ושמרתם את משמרתו מצאו חכמים מקום לאסור שניות שפיר י"ל דממעטים א"כ גם מקרא ולו תהיה לאשה, ועוד מהלאו דלא תסור וא"כ ממועט מלו תהיה לאשה, כ"כ הב"י ובב"ש.

ו. הן אם בתחילת ביאה היה באונס ואח"כ ברצון, הן בא עליו באונס ואח"כ פעם שניה בא עליה ברצון, חייב מחמת הביאה הראשונה אע"פ שנתרצית אח"כ.

ז. וה"ה אם הוזמו כ"כ בסמ"ע. ומה שהאחרונים נאמנים דוקא באינם חשודים ומוחזקים לריקים שאז חיישינן להם, פעמוני זהב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שטר, עד שהעדים החתומים ^ה בעצמם יבואו ויעידו על כתב ידם.

ח"מ סימן סג סעיף א

א. הוציא שטר חוב על חבירו, ^ט ובאו שניים ואמרו שהמלוה ביקש מהם לזייף לו שטר ^י זה, אע"פ ^כ שנתקיים השטר אין גובין בו ^ל לעולם, אא"כ עידי השטר מעידים שראו ההלואה או אחרים מעידים ^מ שראו אותם חותמים על השטר, ואם ^נ עידי השטר מעידים שזו היא חתימתן

ח. זו דעת הרמב"ם בסוף פ' כ"ב מהלכות עדות והרמ"ה חולק דהכרת החתימה לא מועיל, ובסימן ס"ג א' פסק הרמ"א כהרמ"ה דלא מועיל ע"ש.

והב"י כתב דלהרמב"ם שמועיל מדובר שגם כתב ידם יוצא ממקום אחר. והש"ך בס"ק ד' השיגו והעמיד דברי הרמב"ם בזוכרים העדים את ההלואה, ומעידים גם שזה כתב ידם, ואז אפי' אין כתב ידם יוצא ממקום אחר ע"ש.

ט. מימרא דרב פפא בכתובות ל"ו ע"ב.

י. ואם אמרו העדים שביקש מהם לזייף שטר סתם, כל שטרותיו הורעו ואין גובין בהם, כ"כ הטור והרמ"א.

אבל אם העידו על שטר זה, דוקא באותו שטר אין גובין אבל שאר שטרות לא הורעו דאנו תולין שמא מנה היה אצלו במלוה ע"פ, וירא שמא יכפור לו בו. כ"כ הש"ך בס"ק א'. והסמ"ע כתב דלאו דוקא אמר שטר זה אלא שטר כזה והיינו שביקש מהם שיכתבו לו ראובן חייב לו מנה ובשטר שמוציא עתה נכתב ג"כ סך כזה, שאמרינן ודאי זייף הוא. ואם יש לו שני שטרות על אותו סכום, כל אחד על אותו פלוני, גובה אחד מהם מהלקוחות מאותו שזמנו מאוחר. כ"כ הש"ך.

כ. פי' ע"י אנשים דעלמא שבאו והעידו איך שמכירים חתימתם של העדים, שאנו אומרים שהוא טרח וזייף סמ"ע ס"ק ב'.

ואפי' תפס מוצאין מידו, ודוקא שלא ראוהו בידו קודם זמן שביקש מהעדים לזייף, אבל אם העדים ראו השטר בידו קודם הזמן שביקש מהם לזייף, אין השטר נפסל, כ"כ הב"ח, ועיין בש"ך ס"ק ב'.

ל. מיהו לא קורעים אותו שמא יברר שאינו מזויף ש"ך.

מ. אבל הכרת חתימתן לא מועיל מחשש זיוף ואפי' לר"ת שאומר בטביעות עין מהני הכא שאני, נתיבות ס"ק ד'.

נ. רמב"ם והשו"ע דס"ל דלעידי השטר עצמם לא חוששין שיטעו בכתב ידם, ובד"מ כתב שהרמב"ם ס"ל דעידי השטר הבאים לקיים השטר צריכים ג"כ לזכור מהלואה, ולא מספיק באומרים שזו חתימתן וכמו שמבואר בסי' מ"ו סעיף ד' בדרך השלישית לקיום

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

גובין בו. וי"א דהכרת חתימתן בכה"ג ס אינה מועילה.

עין משפט ד. אה"ע סימן קעז פ"ד
ע"ל עין משפט ג

עין משפט ז.ז. אה"ע סימן ז פ"ד ג

ד. כהן שהעיד שהשבויה טהורה, לא ישאנה הוא, שמא עניו נתן בה ע.
מ"מ אם פדאה ישאנה שלא היה נותן בה מעותיו אם לא שיודע
שטהורה היא.

השטר, ומ"מ כשאמרו זו חתימתן והלכו להם אמרינן שמסתמא זוכרין ג"כ ההלואה, כ"כ
הסמ"ע.

ס. דעת הרמ"ה דסובר שלא אמרינן מסתמא זוכרין ג"כ ההלואה, סמ"ע.

ע. מכתובות ל"ו ע"ב וכת"ק. ואם נשאה מסתפק הנו"ב אם חייב להוציאה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com